

§. 340. Sedda Sadan himmuſtas, et temma woifs Jjobit ſada kiusada ja waeſwada, et ſe läbbi ehk temma wagga Hingka woifs ta Melewalla alla tulla; ſepärraſt haſkas ta laitma Jjobi Waggadust, ja ütles: Kas Jjob ilma aſjata Jummalat kardab? Eks ſa olle Warjo ümberringi teinud temma ümber, ja temma Koja ümber, ja Keigele, mis temmal on; ta kätte Tõdd olled ſa õnniſtanud, ja ta Lojuſſed on wagga ſigginud ſiin Maal! Algga paane wahheſt omma Käſſi keige ſelleſſe, mis temmal on; katsu, kas ta ſind ei jätta Jummalaga ſo Su ſiſſe!

§. 341. Jummal tundis parreminne Jjobi Süddant ja temma Waggadust, et ta mitte ſelle palja hea Põlwe pärraſt ſiin Ma peäl Jummalat ei kartnud, waid et temma ka Willetſuſſe Päiwil wõttaks omma Lojat Meles piddada. Sedda pid-

di

di Sadan ja keik temma Kurri Selts nähha ſama; ſepärraſt ütles Jummal: Wata, keik mis temmal on, ſe olgo ſo kää all, agga ärra pudu temma enneſe külge.

§. 342. Sadan läks Nutto- ja Rõmoga Jehowa Valle eest ärra, ja nüüd ſatis ta ühhe korraga keiksugguſed Willetſuſſed temma peäle tullemä, nenda et ühhe Päwa ehk Tunniga keik pahhad Sannumed Jjobi Kätte todi: üks tulli ja tõi teada, et ühhed ümberkaudu Rahwas, kes Seba-Rahwas nimmetadi, keik temma Weikſed ja Ceſlid ollid ärrajanud, ja nende Hoidjad Mõõga-Terraga mahhalõnud; teine tulli, kui ſe alles räkis, ja kulutas, et Tulloke Täewast keik temma Puddolujuſſed ärrapõlletand ja nende Hoidjad ka; kolmas, et Kaldea-Rahwas temma Rammelid (§. 146.) ärrawinud; ja nende Hoidjad Mõõgaga ärratapnud; neljas et wäg-

wäg-